

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, și de către avocatul Hotineanu Anatolie în numele inculpatului Donica Anatolie, împotriva sentinței Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) din 16 mai 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Donica Anatolie XXXXX, născut la
XXXXX.

Termenul de examinare:
prima instanță: 12.03.2019 – 16.05.2019
instanța de apel: 06.06.2019 – 17.12.2019
instanța de recurs: 02.03.2020 – 29.09.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) din 16 mai 2019, **Donica Anatolie** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 (doisprezece) ani, 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip închis.

Cheltuielile de judecată în mărime de 42638 lei, au fost trecute în contul statului.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Donica Anatolie, la data de 21 noiembrie 2018, aproximativ în perioada de timp cuprinsă între orele 21:00 și 00:00, aflându-se în ospetie la domiciliul consăteanului său Zagorodniuc Valerii, în bucătăria de vară din gospodăria acestuia, situată în satul XXXXX, XXXXX, în rezultatul unui conflict cu etiologie necunoscută, apărut spontan, pe fondalul consumului de băuturi alcoolice împreună cu Zagorodniuc Valerii, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scopul omorului intenționat a lui Zagorodniuc Valerii și acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, conștient

i-a aplicat ultimului două lovituri cu un cuțit de bucătărie în regiunea abdomenului și toracelui, regiuni de importanță vitală ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.201826C0206 din data de 31 decembrie 2018: plăgi (2) înțepat-tăiate oarbe pe torace și abdomen, penetrante în cavitatea peritoneală cu lezarea lobului stâng al ficatului și hemoragii în țesuturile adiacente, hemoragie internă abundentă - hemoperitoneu (cca.2200 ml. sânge fluid și cheaguri), șoc hemoragie, excoriații pe antebrațul drept, care au putut fi produse în rezultat al acțiunii traumatice cu obiect înțepător-tăietor, care ar putea fi un cuțit, posibil în timpul și circumstanțele indicate, cu șanse minime de supraviețuire în cazul acordării la timp a unui ajutor medical calificat, care în comun au legătură cauzală directă cu pricina morții și la persoane, conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare gravă” și respectiv în rezultatul șocului hemoragic provocat de leziunile corporale cauzate, victima Zagorodniuc Valerii, în scurt timp a decedat la locul producerii incidentului.

Astfel, prin acțiunile sale inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal – omorul intenționat al unei persoane.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, au declarat apeluri:

3.1. Procurorul în Procuratura raionului Rezina, Odajiu Stanislav, prin care a solicitat casarea sentinței în partea ce ține de respingerea cerinței privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasat de la Donica Anatolie în contul statului suma de 42 638 (patruzeci și două mii șase sute treizeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale, expertizelor judiciare.

În motivarea apelului procurorul a menționat că:

- la examinarea prezentei cauze, procurorul a invocat necesitatea încasării de la inculpatul Donica Anatolie XXXXX, în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală (expertizelor) în cauza penală, suma totală a acestora constituind 42 638 lei și anume : 2354 lei pentru raportul de expertiză judiciară medico-legală nr.201826C0206, din data de 31.12.2018; 18690 lei pentru raportul de expertiză judiciară biologică nr. 20180500366 din data de 28.01.2019; 1680 lei pentru raportul de expertiză dactiloscopică nr.34/12/2-R-1279 din data de 04.01.2019; 4200 lei pentru raportul de expertiză biologică nr.20190500011 din data de 28.01.2019; 1078 lei pentru raportul de expertiză judiciară psihiatrică de ambulator nr.201 837A0512 din data de 09.01.2019; 14 636 lei pentru raportul de expertiză psihiatrică efectuată în condiții de staționar nr.201936S0007 din data de 28.02.2019;

- urmare a acțiunilor lui Donica Anatolie, a fost necesară implicarea unui mecanism întreg compus din organul de urmărire penală, procuror, experți care au fost nevoiți să efectueze acțiuni de urmărire penală pentru a investiga faptele acestuia, toate aceste acțiuni generând cheltuieli din partea statului,

care în mod normal ar urma de a fi recuperate, suma de 42 638 lei constituind o parte importantă din acele cheltuieli pe care Legea permite de a le restitui;

- în egală măsură s-a stabilit că originea expertizelor dispuse pe cauză penală dată a fost constituită din activitatea infracțională a inculpatului, care după primirea rechizitoriului nu au contestat cheltuielile judiciare sub nici o formă, inclusiv sub aspectul cuantumului lor, respectiv acesta urmează să suporte absolut toate consecințele unei condamnări penale, inclusiv și suportarea cheltuielilor judiciare;

- prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 (publicată în Monitorul Oficial nr.40-47/108 din 09.02.2018), alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că „Plata expertizelor judiciare efectuate in cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat ” a fost abrogat - respectiv prin aceasta se atestă intenția legiuitorului, de a pune cheltuielile judiciare în sarcina inculpatului.

3.2. Avocatul Hotineanu Anatolie în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare și remiterea dosarului spre examinare suplimentară către organul de urmărire penală. În cazul menținerii sentinței de condamnare, stabilirea unei pedepse sub limita prevăzute de lege, ținându-se cont de circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului.

În susținerea apelului, avocatul Hotineanu Anatolie acționând în numele inculpatului a menționat că:

- probatoriul a fost eronat interpretat de către instanța de fond;
- nici un martor nu a indicat la Donica Anatolie ca la posibil sau real autor al crimei, ci din contra declarau că victima Zagorodniuc Valerii și inculpatul Donica Anatolie nu se certau și se înțelegeau bine;

- proba cu martorii, nu și-a atins scopul propus de acuzare, a generat mai multe întrebări referitor la motivul și circumstanțele comiterii crimei și nici într-un moment nu atestă incontestabil vinovăția lui Donica Anatolie în comiterea infracțiunii imputate;

- în Raportul de expertiză judiciară nr. 201826C0206 din 31 decembrie 2018 de examinare a cadavrului cet. Zagorodniuc Valerii, deși de către ofițerul de urmărire penală au fost puse 7 întrebări, sunt oferite răspunsuri doar la 3. Expertul nu s-a pronunțat supra vechimii acestor leziuni și bolilor de care a suferit victima. La fel considerăm că organul de urmărire penală a omis înaintarea unei întrebări cruciale și anume dacă leziunile (înțepăturile) depistate, ar fi fost posibil să fie cauzate de victima însuși;

- pentru Raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-1279 din 04 ianuarie 2019 de efectuare a expertizei dactiloscopice, pe mostrele prezentate spre analiză și pe cuțitul ridicat - urme papilare a lui Donica Anatolie nu au fost depistate, fapt care ridică semne de întrebare privind temeinicia acuzării aduse și probelor în susținerea acuzării. Faptul că mostre de amprente au fost prelevate doar de la Donica Anatolie, demonstrează în mod repetat lipsa

obiectivității în instrumentarea cazului și pasivitatea în stabilirea tuturor circumstanțelor comiterii faptei;

- cu referire la Raportul de expertiză judiciară nr. 20180500366 din 28 ianuarie 2019 al expertizei medico-legale a obiectelor biologice de origine umană și a corpurilor delictive, partea apărării a constatat că pe spălăturile de pe mâini și picioarele lui Donica Anatolie urme de sânge lui Zagorodniuc Valerii nu au fost depistate. Unica referință la sângele care poate fi a lui Zagorodniuc Valerii pe hainele lui Donica Anatolie este pata de pe blugi. Dar, cum este menționat vechimea acestei pete nu poate fi stabilită din motive care nu pot fi imputate lui Donica Anatolie și care nu pot fi reținute în detrimentul său. Inculpatul Donica Anatolie a descris posibila cauză privind proveniența urmei de sânge pe blugii săi, dar organul de urmărire penală nu poate veni cu argumente de inculpare doar în baza unei pete de sânge care are aceeași grupă ca și sângele victimei (fără o analiză 100% de ADN) și ai cărei nu poate fi stabilită vechimea;

- cu referire la Raportul de expertiză judiciară nr. 201936S0007 din 28 februarie 2019 de efectuare a expertizei psihiatrice în concluzie expertii declară pe Donica Anatolie ca persoană responsabilă, ce acționează cu discernământ. Totuși expertii constată că Donica Anatolie este diagnosticat cu diagnoza „Retardare mintală ușoară”. Această concluzie, în opinia apelantului atestă că Donica Anatolie este o persoană nepericuloasă, care poate fi ușor manipulată și determinată să facă careva declarații contradictorii și neveridice, departe de la profilul unui criminal;

- probele de inculpare sunt totalmente declarative și subiective, care nu varsă lumină asupra celor întâmplare și motivelor ce au stat la baza faptelor imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Rezina, Odajiu Stanislav și de avocatul Hotineanu Anatolie în numele inculpatului, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, în ședința de judecată în apel n-a fost invocată necesitatea administrării de noi probe, precum și n-au fost formulate cereri privind cercetarea suplimentară a probelor administrate în prima instanță, însă au fost audiați suplimentar inculpatul, succesorul legal al părții vătămate, au fost verificate declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în primă instanță.

La examinarea cauzei în ordine de apel, inculpatul a pledat nevinovat, susținând declarațiile prezentate în primă instanță, declarații ce au fost reținute în decizia instanței de apel (vol. II, f. d. 219), precum și cele a succesorului părții vătămate Zagorodniuc E. (vol. II, f. d. 220).

Instanța de apel a verificat declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în primă instanță, și anume: declarațiile martorilor Zagorodniuc Serghei (vol. II, f. d. 182); Rusu Andronic (vol. II, f. d. 183);

Țurcan Andrei (vol. II, f. d. 184); Donica Mihail (vol. II, f. d. 185); Țurcan Vitalie (vol. II, f. d. 186); Morandici Tatiana (vol. II, f. d. 190); Donica Vadim (vol. II, f.d. 191); raportul de expertiză judiciară medico-legală nr.201826C0206, din 31.12.2018 (vol. I, f. d. 44-48); raportul de expertiză judiciară biologică nr. 20180500366 din data de 28.01.2019 (vol. I, f. d. 66-69); raportul de expertiză judiciară biologică nr.20190500011 din data de 28.01.2019 (vol. I, f. d. 98-100); raportul de expertiză psihiatrică judiciară în condiții de staționar nr.201936S0007, din data de 28.02.2019 (vol. I, f. d. 124-127); procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 22.11.2018 (vol. I, f. d. 11-26); procesul-verbal privind examinarea corporală din data de 22.11.2018 (vol. I, f. d. 52); procesul-verbal de ridicare din data de 22.11.2018 (vol. I, f. d.54-55); procesul-verbal de colectare a mostrelor pentru cercetare comparativă din data de 22.11.2018 (vol. I, f. d. 57); procesul-verbal de colectare a mostrelor pentru cercetare comparativă din data de 28.12.2018 (vol. I, f. d. 64); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din data de 26.11.2018 (vol. I, f. d.131-135); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a obiectului din data de 04.03.2019 (vol. I, f. d.13 7-139); procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 01.03.2019, împreună cu planșă fotografică (vol. I, f. d.140-142); procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 22.02.2019, împreună cu planșă fotografică (vol. I, f. d. 143-146).

Reținând probele administrate, instanța de apel a apreciat că urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate. Starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță. Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, fiind admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a apreciat că, sentința cuprinde elementele definiției condamnării prevăzute de art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, astfel este descrisă fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, forma și gradul de vinovăție a inculpatului, motivele și consecințele infracțiunii săvârșite, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care sunt respinse argumentele părții apărării.

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, instanța de apel a concluzionat că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

Instanța de apel a reținut că poziția inculpatului Donica Anatolie referitor la proveniența sângelui pe pantalonii acestuia, și anume că Zagorodniuc Valerii a căzut și s-a lovit la nas, iar petele de sânge au apărut ca urmare a atingerii acestuia de victimă, este combătută de însuși inculpatul care a dat declarații contradictorii, or, ultimul a menționat inițial că victima a căzut jos și s-a lovit cu capul de podea, ulterior că s-ar fi lovit la nas, mai mult localizarea petelor de sânge și anume în partea inferioară a pantalonului drept, mai jos de genunchi combate poziția inculpatului care este alogică.

La fel, instanța a apreciat critic poziția apărării și anume în ceea ce privește o eventuală automutilare sau suicidul, or, atât succesorul părții vătămate, care este fratele victimei cât și martorii audiați au menționat că Zagorodniuc Valerii era o persoană liniștită și niciodată nu a auzit de la el să fi vorbit despre sinucidere, mai mult instanța a conchis că potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din data de 22.11.2018, împreună cu tabel foto, au fost ridicate: un cuțit de bucătărie, un tub steril cu mostre de urme biologice de pe podea, 12 folii cu urme papilare (Vol.I. f. d.l 1-26). Astfel cuțitul depistat și ridicat se afla în colțul din partea stângă a mesei, ceea ce exclude această poziție de automutilare sau suicid, or cuțitul depistat (obiectul presupusei automutilări sau suicid) se afla la o distanță destul de mare de cadavrul victimei.

Instanța de apel a reținut că în cadrul audierii suplimentare a inculpatului Donica Anatolie în calitate de învinuit cu participarea avocatului, a recunoscut integral învinuirea adusă, fără a înainta careva obiecții. Mai mult ca atât, prin cerere scrisă (f.d. 20 vol. 2), Donica Anatolie a solicitat să fie audiat suplimentar din motiv că recunoaște vina integral. La fel în instanța de judecată apărarea a luat o poziție contradictorie, or, pe tot parcursul examinării cauzei a solicitat achitarea inculpatului invocând nevinovăția acestuia iar în final în discurs indică totuși dacă instanța va considera că Donica Anatolie este culpabil de crima care îi este imputată solicită aplicarea unei pedepse sub limita prevăzută de legea penală.

În opinia instanței de apel, nici inculpatul Donica Anatolie, nici apărătorul acestuia nu au prezentat nici o explicație plauzibilă privitor la circumstanțele comiterii infracțiunii, poziția acestora limitându-se la unele declarații de natură generală, instanța notând că în ședința de judecată a fost audiat martorul Donica Larisa la demersul părții apărării, care a dat declarații ce caracterizează inculpatul, mai mult că aceasta este mama lui Donica Anatolie, însă declarațiile acesteia nicidecum nu demonstrează nevinovăția ultimului.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a reținut că aceasta este în limitele legii, dat fiind că la soluționarea chestiunii respective, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61,70 și 75 Cod penal, în sentință fiind cuprinse datele privind persoana inculpatului și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație

gravitatea infracțiunii săvârșite, care, potrivit art. 16 alin. (5) Cod penal se clasifică în categoria celor deosebit de grave.

Ce ține de motivele invocate în apelul procurorului, privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 42 638 (patruzeci și două mii șase sute treizeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, instanța de apel reiterând conținutul prevederilor art. 143 alin. (1), pct. 2), 227, 229 Cod de procedură penală, art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, a apreciat-o ca fiind nefondată.

Cheltuielile legate de administrarea probei în sprijinul învinuirii, prezentată de procuror în cadrul cercetării judecătorești, sunt suportate din bugetul public. Modificările operate prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, potrivit căroră a fost abrogat alineatul (2) din articolul 143 Cod de procedură penală, nu semnifică liberarea bugetului de stat de plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1), cu atât mai mult nu impun inculpatul să achite aceste cheltuieli judiciare. Abrogarea alineatului (2) din articolul 143 Cod de procedură penală reprezintă uniformizarea legislației cu privire la plata expertizelor judiciare și ajustarea politicii de achitare a serviciilor conexe conform legii. Modalitatea de achitare a costului expertizei judiciare este un element conex și subsidiar procesului penal, astfel chestiunea cu privire la plata cheltuielilor judiciare legate de efectuarea expertizei, prin prisma prevederilor articolelor 227 – 229 și 142 -143 Cod de procedură penală, urmează a fi soluționată în strictă conformitate cu prevederile actului legislativ special, or în domeniul achitării costului expertizei judiciare se aplică în exclusivitate Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 „Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar”.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat că prima instanță corect a soluționat chestiunea cu privire la cheltuielile judiciare legate de efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară.

5. Nefiind de acord cu hotărârile instanțelor de judecată, au declarat în termen recursuri ordinare:

5.1. Procurorul în procuratura de circumscriptie Chișinău, Sâli Radu, prin care, invocând prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 6)** Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare, cu remiterea cauzei la rejudecare într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul a menționat că:

- La solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea, din contul inculpatului Donica Anatolie, a sumei 42623 lei, care reprezintă cheltuieli judiciare instanța incorect a dat apreciere prevederilor art. 143 și 227 din Codul de procedură penală;

- soluția instanței de apel de a menține sentința referitor la neîncasarea cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare.

Inculpatul condamnat urmează să suporte aceste cheltuieli în baza culpei sale infracționale, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi realizat, adică inculpatul urmează să suporte numai acele cheltuieli, care sunt în culpă procesuală. Inculpatul condamnat urmează să plătească toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, chiar și plata unei expertize dispuse din oficiu sau la cererea părții civile;

- instanța de apel n-a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală, iar acestea constituie temei de drept pentru recurs ordinar, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.2. Avocatul Hotineanu Anatolie în numele inculpatului, prin care, fără a invoca unul din temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi sentințe de achitare a lui Donica Anatolie și remiterea dosarului spre examinare suplimentară de către organul de urmărire penală, totodată menționând că în cazul menținerii sentinței de condamnare, stabilirea unei pedepse sub limita prevăzute de lege, ținându-se cont de circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului.

În motivarea recursului, avocatul a menționat că:

- analizând cumulul probelor prezentate și calificate ca pertinente de către acuzare, a constatat că în relatarea reflectată în actul de acuzare persistă multiple lacune și goluri, iar caracterul verosimil este în mare parte declarativ, fără un suport probatoriu solid. În pofida celor invocate de către apărarea inculpatului, instanța nu a reținut poziția și opinia apărării, nu a apreciat punctual toate argumentele prezentate și în adoptarea sentinței s-a condus doar de cele invocate de acuzare, fără a reține caracterul declarativ și irelevant a probelor pe care s-a întemeiat actul acuzării;

- lista de probe ce atestă pretinsa culpa lui Donica Anatolie, și anume declarațiile martorilor: Țurcan Vitalie, Țurcan Andrei, Morandici Tatiana, Donica Mihail, Zagorodniuc Serghei, Rusu Andronic și Donica Vadim, în opinia recurentului nu confirmă acuzarea adusă lui Donica Anatolie, or, cum a fost constatat, nici un martor nu a indicat la Donica Anatolie ca la posibil sau real autor al crimei, ci din contra declarau că victima Zagorodniuc Valerii și inculpatul Donica Anatolie nu se certau și se înțelegeau bine. Instanța la fel a ignorat conținutul factologic al declarațiilor martorilor, care nu au indicat la Donica Anatolie ca făptuitor al crimei care îi este imputate, dar care au fost trecute în conținutul sentinței ca probe pertinente și concludente ce atestă vinovăția lui Donica Anatolie;

- cu referire la rapoartele de expertiză efectuate în speță, recurentul consideră că organul de urmărire penală a omis înaintarea unei întrebărilor esențiale ce puteau oferi o altă apreciere a situației incriminate inculpatului;

- într-un proces obiectiv și examinare multilaterală, organului de urmărire penală și instanței de judecată îi este pusă sarcina să analizeze toate versiunile posibile, inclusiv auto mutilarea și/sau suicidul. Totuși, în prejudecata și graba de a inculpa o persoană, principiul obiectivității a fost neglijat și trecut cu vederea. Din materialele cauzei nu rezultă o certitudine cu nu este cazul unei auto mutilări sau actului de suicid, toată atenția și eforturile organelor de drept fiind orientate să demonstreze vinovăția lui Donica Anatolie;

- deși din declarațiile martorilor, la victima Zagorodniuc Valerii veneau și alte persoane, unica persoană de la care au fost prelevate spălături de pe mâini și picioare a fost Donica Anatolie, iar instanța de fond nu a menționat această discrepanță în acțiunile organului de urmărire penală;

- a solicitat instanței de fond în cazul stabilirii vinovăției lui de crima imputată, să stabilească lui Donica Anatolie o pedeapsă ținând cont de personalitatea lui, și anume: lipsa antecedentelor penale, nu este caracterizat violent sau scandalagiu, are la întreținere un frate invalid de gradul I, iar părinții sunt în vârstă precară, tatăl fiind în faza terminală a cancerului; nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală ci s-a aflat acasă la momentul reținerii și nu a opus careva rezistență; este diagnosticat cu diagnosticul „Retardare mintală ușoară”, succesorul părții vătămate nu are pretenții față de Donica Anatolie și nu a înaintat acțiune civilă în proces (sunt afini), iar în ansamblu ținând cont de circumstanțele cauzei și specificului infracțiunii, să-i stabilească lui Donica Anatolie o pedeapsă sub limita prevăzută de legea penală;

- inculpatul Donica Anatolie a declarat în fața instanței de apel că a fost maltratată și impus să facă anumite declarații de către unii angajați ai organelor afacerilor interne care îl însoțeau la efectuarea măsurilor procesuale cum ar fi: cercetarea la fața locului și reconstituirea. Instanța a dispus verificarea acestor declarații de către acuzatorul de stat. Acuzarea în reluarea examinării cauzei a declarat că careva semne ale infracțiunii sau acțiunilor ilegale față de Donica Anatolie - nu au fost stabilite, fără a da detalii ce acțiuni au fost efectuate. În acest sens a menționat că din momentul declarării faptelor abuzive ce au avut loc față de el, Donica Anatolie a fost vizitat o singură dată în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, de către două persoane care au careva întrebări și au plecat. Atrage atenția că aceste persoane au intervievat/audiat inculpatul Donica Anatolie în lipsa apărătorului său, nu au explicat clar cine sunt și care este scopul vizitei lor. Așa dar, pretinsa examinare superficială a acuzării, iar ca rezultat acceptarea tacită a rezultatelor investigației efectuate de către membrii Colegiului, din start a creat o premisă pentru adoptarea unei decizii de condamnare și aprobării poziției viciate a acuzării;

- instanța de fond și instanța de apel au examinat superficial și tendențios materialele cauzei, au apreciat defectuos calitatea pertinentă și concludentă a probelor invocate de acuzare, și a fost predispusă să accepte concluziile date de

organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului, inclusiv la stabilirea pedepsei inculpatului Donica Anatolie.

6. Referință a supra recursurilor declarate, nu a fost depusă.

7. Judecând recursurile ordinare pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul părții apărării urmează a fi respins, iar recursul părții acuzării urmează a fi admis, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Hotineanu Anatolie în numele inculpatului Donica Anatolie, Colegiul penal lărgit notează că potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarate de avocatul Hotineanu Anatolie în numele inculpatului Donica Anatolie, Colegiul penal lărgit atestă că deși recurentul critică hotărârile instanțelor de grad inferior, în cererea de recurs nu a expus concret care este temeiul de drept din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care ar putea fi pus la baza dispunerii casării sentinței și deciziei instanței de apel, în esență, criticile limitându-se la modul de apreciere a probelor administrate în speță.

Totodată Colegiul penal lărgit constată că partea apărării a adoptat o poziție contradictorie, deoarece, deși marea parte a recursului se axează pe argumente privind aprecierea incorectă de către instanțele de fond a probelor, care în opinia recurentului nu demonstrează vinovăția lui Donica Anatolie, autorul recursului solicitând achitarea inculpatului, în partea finală a recursului avocatul invocă individualizarea incorectă a pedepsei penale stabilite inculpatului, solicitând aplicarea unei pedepse sub limita prevăzută de legea penală.

Analizând minuțios argumentele recursului apărării, Colegiul penal lărgit atestă că acestea sunt identice celor înserate în cererea de apel, asupra cărora

instanța de apel s-a expus complet și motivat, la examinarea cauzei fiind respectate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată, că la examinarea cauzei instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, pe care le-a apreciat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate în apel și a motivat soluția pronunțată cu privire la vinovăția inculpatului, așa cum este indicat în p.4 al prezentei decizii.

Colegiul penal ține să menționeze că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Cu referire la criticile invocate în recurs privind aprecierea probelor, Colegiul penal lărgit reține că partea apărării face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Donica Anatolie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal ține să sublinieze, că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Totodată instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot constitui motiv de casare ca fiind ilegală a

hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Donica Anatolie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Contrar argumentelor părții apărării prin care se invocă faptul că de către organul de urmărire penală și instanțele de judecată nu au fost administrate probe suficiente pentru o condamnare penală, Colegiul penal conchide, că instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului Donica Anatolie, așa cum susține apărarea, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatului.

În privința argumentelor din recurs prin care se invocă faptul că instanța de apel nu a examinat versiunea privind eventuala automutilare sau suicidul victimei, Colegiul penal lărgit atestă că această versiune a fost analizată de către instanța de apel și apreciată critic, întrucât atât succesorul părții vătămate, care este fratele victimei cât și martorii audiați au menționat că Zagorodniuc Valerii era o persoană liniștită și niciodată nu a auzit de la el să fi vorbit despre sinucidere, iar potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din data de 22.11.2018, cu fototabel, au fost ridicate: un cuțit de bucătărie, un tub steril cu mostre de urme biologice de pe podea, 12 folii cu urme papilare (f.d. 11-26, vol. 1.). Astfel cuțitul depistat și ridicat se afla în colțul din partea stângă a mesei, ceea ce exclude această poziție de automutilare sau suicid, or cuțitul depistat se afla la o distanță destul de mare de cadavrul victimei.

Mai mult, Colegiul penal lărgit a stabilit că instanța de apel corect a statuat că la faza urmăririi penale, Donica Anatolie prin cerere scrisă și semnată

împreună cu avocatul Gandrabur I., a solicitat să fie audiat suplimentar din motiv că recunoaște vina, iar în cadrul audierii suplimentare în calitate de învinuit cu participarea avocatului, Donica Anatolie a recunoscut integral învinuirea adusă, expunând consecutiv cele întâmplate (f.d. 20, 21 vol. 2).

Totodată, Colegiul penal lărgit susține poziția instanței de apel potrivit căreia nici inculpatul Donica Anatolie, nici apărătorul acestuia nu exprimă o poziție fermă privitor la circumstanțele comiterii infracțiunii, expunerile acestora limitându-se la declarații de natură generală.

Mai mult, în speță se atestă că instanța de apel a admis demersul părții apărării privind audierea martorului Donica Larisa, care a dat declarații ce caracterizează inculpatul, aceasta fiind mama lui Donica Anatolie, iar instanța de apel a oferit apreciere acestor declarații, menționând că acestea nicidecum nu demonstrează nevinovăția inculpatului.

Cu referire la argumentele părții apărării cu privire la aplicarea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de legea penală, Colegiul penal lărgit menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Analizând decizia atacată în raport cu argumentele recurentului, Colegiul penal lărgit conchide că circumstanțele invocate de către recurent în susținerea aplicării unei pedepse sub limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 145

alin. (1) Cod penal, sunt neîntemeiate, or, instanța de apel corect a stabilit măsura și termenul pedepsei, considerând că în speță nu sunt întrunite condițiile de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal, deoarece careva circumstanțe excepționale ce ar influența diminuarea pedepsei stabilite de către prima instanță, nu au fost identificate.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel corect a concluzionat că pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 (doisprezece) ani, 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip închis, este în limitele prevederilor art. 145 alin. (1) Cod penal, la soluționarea chestiunii respective, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 70 și 75 Cod penal, în sentință fiind cuprinse datele privind persoana inculpatului și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luată în considerație și gravitatea infracțiunii săvârșite, care, potrivit art. 16 alin. (5) Cod penal se clasifică în categoria celor deosebit de grave, soluția dată a fost menținută de instanța de apel.

Prin urmare, verificând minuțios argumentele recursului în raport cu decizia instanței de apel, Colegiul penal a stabilit că argumentele invocate au constituit obiect de examinare în instanța de apel, în speță nefiind admise careva erori la individualizarea pedepsei inculpatului.

Astfel Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea apelului apărării, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror, Colegiul penal lărgit notează că potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat

corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Din textul recursului declarat, se atestă că recurentul critică decizia instanței de apel prin prisma temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că această instanță, la examinarea apelului procurorului, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel la caz stabilindu-se incidența temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, întrucât hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de respingere a solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor în speță, din contul inculpatului.

La acest segment, instanța de recurs atestă, că la examinarea prezentei cauze, procurorul a invocat necesitatea încasării de la inculpatul Donica Anatolie, în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală (expertizelor), suma totală a acestora constituind 42 638 lei și anume :

- pentru raportul de expertiză judiciară medico- legală nr.201826C0206 din data de 31.12.2018 suma de 2354 lei;

- pentru raportul de expertiză judiciară biologică nr. 20180500366 din data de 28.01.2019 suma de 18690 lei;

- pentru raportul de expertiză dactiloscopică nr.34/12/2-R-1279 din data de 04.01.2019 suma de 1680 lei;

- pentru raportul de expertiză biologică nr.20190500011 din data de 28.01.2019 suma de 4200 lei;

- pentru raportul de expertiză judiciară psihiatrică de ambulator nr.201 837A0512 din data de 09.01.2019 suma de 1078 lei;

- pentru raportul de expertiză psihiatrică efectuată în condiții de staționar nr.201936S0007 din data de 28.02.2019 suma de 14 636 lei.

Colegiul penal lărgit ține să menționeze că toate rapoartele de expertiză sus numite, au fost efectuate după data de 09.02.2018, când art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, a fost abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, și care prevedea imperativ că plata pentru efectuarea expertizelor prevăzute la alin. (1) a aceluiași articol se face din contul mijloacelor bugetului de stat. După intrarea în vigoare a acestor modificări, plata cheltuielilor judiciare se determină de instanțele de judecată prin prisma prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală, care stabilesc modalitatea de dispunere a încasării cheltuielilor judiciare.

Colegiul penal lărgit notează că toate cheltuielile judiciare la etapa urmăririi penale sunt suportate la momentul derulării efective a acțiunilor procesuale de către stat, ori la etapa respectivă procesul penal este guvernat de principiul prezumției nevinovăției.

De asemenea, instanța de apel nu a ținut cont că art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, prevede că instanța de judecată poate obliga inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare, specificând excepțiile de la aceasta, precum și condițiile de eliberare a inculpatului de plata cheltuielilor judiciare în alin. (3), art. 229 Cod de procedură penală.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel la adoptarea soluției referitoare la cheltuielile judiciare, nu a ținut pe deplin cont de toate circumstanțele și prevederile legale expuse supra, pe cale de consecință emitând o soluție ce nu cuprinde motivele pe care se întemeiază.

Prin urmare, având în vedere cele menționate supra și că în speță este incident temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de respingere a solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare în speță din contul inculpatului Donica Anatolie, eroare ce nu poate fi corectată de instanța de recurs ordinar, și astfel recursul declarat de către procuror urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată parțial în partea soluției privind cheltuielile judiciare și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel declarată de procuror și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate în prezenta decizie, să țină cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale

cauzei, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) și pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Hotineanu Anatolie în numele inculpatului Donica Anatolie.

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui **Donica Anatolie XXXXX**, în partea soluționării chestiunii de încasare a cheltuielilor judiciare, și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest decizia contestată, se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **13 noiembrie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor